

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

חרק

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

שלו חסובה ונאחד צעירי הקב"ה אצל צעירי שמואל
 חנניה חין זה חסיונות כל כך כי דרך עמי נורו
 שצדק לבו וגודל הכנענות להביא כפרה ובעולה שהיא
 נחיתה דורון היא באיפוף צעירי הדורון חסוב ונאחד
 כפרש"י ז"ל בויקרא ופסג כי הקריב ונחה ווי דרכו
 להסתדב ונחה עמי אונר הקב"ה ונעלה חכי עליו פליח
 הקריב נפשו אצל בעשיר חין זה חסיונות כל כך בהצילו
 חיוני לזה חנניה העוף שהוא דרכו של עמי שאי חסובה
 כל כך היתה לנעשה אצל עולה העוף שהוא של עמי
 הסודרון שלו חסוב סיה לנעלה אצל עולה חסובה שהוא
 חיוני של עשיר שאינה חסובה כל כך סיה לנעשה
 ונחנניה חסובה שהוא קרבן עשיר שגאה לכפרה על חטא
 עשיר בחינה נסוה ואשריו שטוח אל לבו חטאיו וחסוב
 הוא צעירי הקב"ה לכן היתה לנעלה ונחנניה לרלון
 לפי ד' יצדק ויהקדש כלם :

קרה

יקרא קרה צן ילכר וגו' תרגום ואחפלב קרה הרב
 הלדיק וכו' **מאפטא** כי כי ללדיק יש
 יכ צחי נעטע ונאחננח ע"ד חין לדיק צארן וגוה
 להרשע יש ג"כ קלת ונעטוב מאלל דהרשעוה אלל הלדיק
 וי כגר וכן העוב אלל הרשע סוי כגר וכשהרשע נודר
 אל הלדיק עתק טעל חלק הוהננח ונלדיק ואלדיק
 טעל חלק הקדושה נהרשע ווא נפרד הרשע לגמרי
 הלדיק חין ציניס דרך שייכות כלל וכלל ו"ח ויקח
 קרה לחלוק על ונשה וזה ואחפלב לגמרי כו' עכ"ל
 הקדוש :

יאמר ויקח קרה וגו' תרגום ואחפלב קרה שהגדיל
 עלמו ונעטוב לגמרי חס אונר ז"ל שלקח עקח
 לעלמו ולזה נוצן אונרס ז"ל וזה טעל חלקו וקלק
 נצרו וכו' וכי הלדיק ויחנני ונשה שאינו של חין
 נעול חלק חצירו אונס ונחנות רוב זכות והחלחלות
 ונורו והתצדקותו כל הנילוין נהרע ונווילא נחצור
 הרשע כל חלק העוב ונשאר אלל הלדיק השואב אותו
 נחיתה חין השואבנה ולקוחה קרה סיה ונל שרחה
 עלמו ויחוס וכן של קדוסיס צן ילכר צן קהת
 לוי ולזה גאה לבו ונאחד ורלה ליעול חלק חצירו
 ונס לח וזה ונעל חלקו וכו' וזה נאצד הוא וכל
 לו ובאונת חינו הוא הנדה אלל זאה חקת התורה
 ס כי יונה באוהל שנוניס עלמו עליה כאונרס ז"ל
 פיל עלמו כאונר וגם ונביא עץ ארו ואונר ז"ל לנה
 נחנניה כארו יצא אונר להספיל עלמו כאונר ז"ל לנה
 יצא ארו כלל אונס ונל שחא זאה לא סגי
 עמויס לריך הדבר ע"ד ונגה לבו בדרכי ד' ועיין
 ונלרע ונשה חסוב צקס הלדיק וכו'

מאפטא כי על פסוק וזה הסתן
 ויכרה לדתן ואצירס בני אליאז ויאמרו לא נעלה
 וגו' נהרצו הלדיק וכו' **מאפטא** כי
 קשה דבני אליאז ויורה כי ידענו ויקידס שבני אליאז
 סיו גם ואונרס לא נעלה ולא אונרו לא כלך חולמ
 ונלסנומה אונס נשה רציני אונר ישראל רלה להעלוחס
 נעווקי התחונס רבא ולכוחס לחיות נערה נעווחס
 עד שישפחה טונס שלל יהיו נקראיס צקס דסן ואצירס
 הדונוי לצחוכו הרע רק יהיו נקראיס בני אליאז
 על שס אצירס הלדיק לחיותס ויחוסס אחריו ו"ח
 ויקרא נשה לדתן ואצירס בני אליאז קרח להס בני
 אליאז סדי שבשינוי השס יהא להס עליה וינעלה
 ויזדך נעווחס : וזה סיצו לא נעלה חין רלורינו צזה
 העילוי וכרחה ונשה כן שאונרס צפיסס שאונס חוליס
 צעילוי וזה שפט גדל ירידסס צעווקי דהסווי וסנבז לא
 יהא להס זכות והלחלחן הנעוה לכן אונר אל ד' אל
 חפן אל ונחחס וגו' וכל זה נאחננח ישראל ורלה
 להפריד הרע ונשה וז עכ"ל הקדוש :

רב לכס בני לוי וגו' היינו שחס גוהתיס הנעטע
 נכס כי הגדיל ד' וגו' פי' וכי נחנעטו לצבכס
 צעירי עלמויכס צוה שזכיתס שהגדיל ד' אחכס הלא
 צאונת רחוי לכל ווי סיקרצ אותו ד' לחיות ונעטע ועכו
 צעירי עלמו וכל ווי שהקרבנות יותר גדול להס"י יותר
 ויותר יש לו לחיות עכו וספל ע"ד אונרו לא ונרובכס
 וכל העוויס חק ד' צכס כי חסס הנעטע ואונר ז"ל
 (צרכות ל"ד) כסן גדול ונחחוח סוף כל צרכה ונלך כוון
 שהשחחוס שוב חינו עונד וכו' ו"ח נשה לקרח הנעטע
 ונכס פי' וכי להנעטע לצבכס צזה ונעשיתס עכויס
 ונעשיליס צעירי עלמויכס צזה שהגדיל ד' הלא חרצח
 נעשיתס צזה גיוחתיס וזהו רצ לכס וצקשחס גם כחונה
 ולנה לכס כחונה כי יש לחוס שזאס חעלי למדכונת
 כסונה יותר חסיו גוהתיס אצל חסרן רחוי לו להיות
 כסן כי חסרן נה הוא ועליו צעירי עלמו כי כל סונדרונות
 והתקרבנות להס"י הוא צח רק ונודת הספלות ע"ד אונרו
 אל הסריס חשא עיני ודחיתו שכצחה סר סינב ונל
 שפלותו נזה הצינחתי שונאין יצח עזרי ונחתי חין והוא
 אונרו לנה חרלדון סריס בצמויס ואונרו ז"ל [ונלר]]
 כולכס בצמויס צעלי ונננין כי סהר חונד חלהיס ונחונת
 לסצחו שיפצ לו צפני עלמו ולא עלחס בדעתו לצח ליתן
 עליו חורה ונל דה חונד חלהיס ונחרו ונעעלה וזה

בנוסח חנה הנעטע ונכס כי הקריב ד' וגו' כלומר
 חנה הנעטע והספלה ונעמס צח לכס
 וזה סדי הקריב חכס חלני חרצח וזה לנח לכס
 הגבוה

הצננות והדלות והא רחיה ונקטתם גם כהונה אונס
 אהרן ונה הוא כלומר וכלד התקרבותו שנתקרב לך זה
 לו עטה יתירה עד שאמר ואכחשו ונה שהוא גדול מנה
 שאלמר באצרתם שאמר ואכחי עפר ואפר ואיך ח"כ
 ודמיון אהם עלמתיכם לאהרן ח"ה רב לכם כלומר השדרה
 שנתן השיי לכם ודמיון אהם בעלמתיכם שהוא לכם
 ובשגילכם שתהיו וזה לכם בצרות וקררה ולא כן הוא
 הודיה אלא אדרבה כלומר שהשיי וקרב אה האדם אליו
 יתחייבו לו וזה עטה יתירה כי כל וי שקרוב לתולך וזה
 זכיר פחיתותו ופיעוש ערבו וחלי ללד זה אומר אצרתם
 דרך קבלתם על עלמו באומרו הנה לא הוללת לדבר אל
 אדוני ואני זכיתי לנעלה כזה ועדיין אין צי ודריגה
 עמה כי כמדונה לי שעדיין יש צי איה עומט עכ"פ
 כעפר ואפר ותנה על עלמו ואמר זה דרך הנוח כי הכיר
 בעלמו שעדיין לא בא למדריגה ואכחשו ונה יש לאדם
 להיות בעל גויה פי בעל על הגויה ואיך עליו ע"ד
 בעל כפס ויושול בגויה ויחזק זה לפעמים צעה התלמדך
 להחזיק לצי בדרכי ד' באומרו ויבנה לצי בדרכי ד' ולזה
 לדרך זהירות ואכנה יתירה וזה גיאות לבט והדבק
 צניעותו ויחזק ויחזקם כלל

בפרשה

זו צוהרש ויכף הארץ וזירות שונעם
 לצי ללדיק וכו' עכ"ל כי אוחיות ונלכפך
 רונה לחונטה גדולת כו"ט כחצי הארץ בחד שונטה
 חננות של הערצה ע"ס והנה כזה יחזקן אוחיות ויכפף
 חבל אהם הלדיק לזה ונלכפס אכחשו ככל עת לחסונות
 ד' צביחה ונטיח ונלכט צ"ל לז"ה ויכפף הארץ כזה וזירות
 שונעט אונס לצי ללדיק פי שלצניעותו ורלויותו ורעות
 כפטיטו ללדיק ועד"ה אפ"ל אומרו הלדיק אבר ואין איש
 שם על לב וגו' וצביחה ונטיח לדיק צ"ל לדיקים יעללו
 ורנט ויסנח לדיק ח"ל הוודרם ד' אלמר אומר ה'
 אוחיות כפלו כולם לטון גדולה הן כ"ף כ"ף שגאל צה
 אצרתם וואור כפדים שאלמר לך לך ואלדך וגו' ויש
 ויש שגאל צה ילחק ונפלשחים שאלמר לך ונעומט כי
 עלנות וננט ונאור ר"ן ר"ן שגאל צה יעקב שאלמר
 הילכו נא פ"ה פ"ה צה גאלו ישראל ונולדים שאלמר
 פקד פקדה ל' ל' צה עתיד ליגאל אה ישראל שאלמר
 איש לנח שנו ונחחשו ינח עכ"ל ואז ירנט לדיקים
 צדיקים ויחזק ויחזקם כלל

אמר

ז"ל צוהיק סוף פרשה ז' ועולם לא
 וזה שכינה וישראל אפ"ל צנצנה של חול
 וגו' ונפרטים צ"ה אונרם ז"ל הסולך צוהר ואיט
 ודע ונח שצנה מונה עשה ימים ונקדש שביעי וכו' והרב
 הלדיק וכו' ר' ישעיהו דיכאוילר ז"ל ציאר כי צנצנה
 אונרם היום ויס צנצנה וצחול אונרם היום ונס אהר
 צנצנה יום צ' צנצנה יום צ' צנצנה וכן כולם עם
 צ"ה וספנה חה"י כי בכל יום יש הארה של צנצנה

ואו צנצנה של חול שאונרם צנצנה עכ"ל
 וזהו שצנצנה של חול שאונרם צנצנה עכ"ל

חובת

ויאמר

להם שונעו לא שונעים הונן הסלע
 כליא לכם ויש וגו' הקטה הרמזין ז"ל
 הרמזים ז"ל שהרמזים ז"ל ופרט שהחטא של וי
 הים על אונרו שונעו לא שונעים והרמזין ז"ל ויש
 צנה כי הכחוש אומר ויריחם אה פי שעברו על צנ
 ואמר לא האונתם צי אלונח שאין העומט צנציל
 ואם הענישו על הפעם יוחר הוה רחוי להענישו כעקב
 על פקודי החיל צנחט וגם הכחוש לא אומר שבעט
 אור שונעו לא שונעים תוכחה כדרך שאמר ונור
 הייחט עם ד' ועוד אהרן לא כעס וכו' ונסיק שהק
 הים צנה שאונרו טליא לכם ויש ורחוי הים שיה
 ויליא ד' לכם ויש כדרך שאונרו צנחט ד' לכם צער
 לאכול וכו' עכ"ל ולא הצניטו כי לא על הרמזים
 חלוטותי כי אהם על הוודרם דליחא צנצ"ה קדר ויש פת
 ל"ט צנצ"ה כח"ז אקיר שפה לנלמתיים ועעם זקנים
 וי' הם כאלוים וקנים ילחק ויעקב אהרן ונעשה
 צנצנה כח"ז צנצ"ה צנצ"ה הוא וכן אהרן תורת
 היתה צפיה ונפני שאונרו שונעו לא שונעים כי
 צנצנתיים לכן לא חזיחו אה הקהל הזה הוי נקיר
 לנלמתיים ועעם זקנים יקח זה ילחק ויעקב וילחק
 ונחצב אה עשו שהים הקצ"ה שוכח אוחו ואמר לו וע
 לי ונעמתי ונקט לברפ"ה ולג"ה לי אה הקן ונה עשה הק
 סעציר טעמו הינוט ולא ידע אלא החזיל חרד שאל
 ויחרד ילחק וגו' כיון שלא מלא ויה לומר אומר גם
 יהיה : ואף יעקב בקט לבטת אה הקן לבניו שאל
 האקפו ואידיה לכם אה אפר יקרא אהכס אחר
 הימים והעלים הקצ"ה וננט והחזיל לומר רחובן צנ
 אהה וגו' הוי ועעם זקנים יקח עכ"ל הוי מצוהר ל
 שצנציל שאונרו שונעו לא שונעים כעכשו וזה כהרמז
 ז"ל וז"ע **בירקו** פרשה ז' ויצבו אה אהרן כל
 ישראל ולמטה לא צבו אלא אכטיים עפני שונטה
 מוליא הדין לאויתו ואהרן לא אנה עימיו לאיש סת
 וסי עכ"ל ויכולים לפרט הטעם שחפס ונשה ה
 עיקר ואהרן השלים ע"ד הפשט כי אונרו ז"ל ה
 צילקוט השלים חסד ואונה כפגשו חסד זה אהרן שאל
 ולגוי אנה הונוך ואוריד לאיש חסידך ואונה זה
 שאלמר בכל ציחי נאונן הוא לך ושלום כסקו
 זה עשה שאלמר לדקות ד' עשה ושלום זה אהרן שאל
 צשלום וצויתור הלך אחי וכו' הרי דאהרן הים ה
 שלום ונעשה ודה אונה ואיחא צוהרש על פסוק ונע
 אדם חסד ואונה כפגשו לך ושלום כסקו חסד
 יצ"ה